

● บทความ/ผลงานวิชาการ

“โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผลงานทางวิชาการ/ผลงานวิจัย

ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ครั้งที่ 3”

สำนักวิจัย พัฒนาและอุทกวิทยา
กรมทรัพยากรน้ำ

ผลงานวิจัย เรื่อง การจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ ของหัวยกระดับเข้มข้น จังหวัดบุรีรัมย์

Spatial Database Development by Geoinformation Technology of Huayjarakhemak in Buriram Province

E-mail : valit999@hotmail.com

โดย วิริษฐ์ กิตติธนาธุรกิจ และคณะ มหาวิทยาลัยราชภัฏรีวัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศของหัวยจจะเข้ามาจังหวัดบุรีรัมย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของทรัพยากรน้ำ รวมถึงจัดทำแผนที่สามมิติ (3D) เพื่อนำเสนอสภาพข้อมูลทางกายภาพ และเพื่อจัดทำข้อมูลบริบทชุมชนของหมู่บ้านในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำหัวยจจะเข้ามาจังหวัดบุรีรัมย์ สำหรับวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้เทคนิคของเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geoinformation Technology) ในการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ซึ่งประกอบด้วย ขอบเขตลุ่มน้ำ เส้นทางน้ำ ขอบเขตแหล่งน้ำธรรมชาติ โครงสร้างทางถนนวิถีย์เส้นชั้นความสูง ความลาดชัน ป่าไม้ ชุดดิน ดินเค็ม การระบายน้ำของดิน ชั้นดินภูมิพื้นน้ำ หมู่บ้าน การใช้ประโยชน์ที่ดิน เส้นทางคมนาคม พื้นที่เลี้ยงกัยแลง พื้นที่เลี้ยงน้ำท่วม ภูมิทัศน์ทางอากาศ และชั้นข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการนำเสนอด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศในลักษณะของแผนที่สามมิติ (3D) สำหรับการนำเสนอฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และการจัดทำข้อมูลบริบทชุมชนของหมู่บ้านได้นำเสนอผ่านระบบอินเตอร์เน็ตด้วย Map Server ผลการศึกษาพบว่าเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศสามารถนำมาใช้ในการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่และจัดทำแผนที่สามมิติในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้วิธีการนำเสนอข้อมูลผ่านระบบอินเตอร์เน็ตด้วย Map Server เป็นวิธีการที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมให้มีการนำเสนอข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการทรัพยากรน้ำในรูปแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ, เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ, ห่วงโซ่อุปทาน

Abstract

The present study of spatial database development using geoinformation technology of Huay JaraKhemak in Buriram province aims to generate and explore the database of water resources, creating the three-dimensional physical topology, and provide a social context for the village nearby the Huay JaraKhemak. The analysis of database was performed using aid of the geoinformation technology. This makes possible to create the spatial data which includes the boundary of watershed, waterways, natural water resources, geological structure, contour line, topological slope, forestry, salt series, drainage of the soil, the quality of watershed, village settlement, land utilization, road way, possible drought-prone areas, possible flood areas, aerial photography, etc. The presentation of these data was in three-dimension. All spatial database as well as social context was available on-line on the internet using map server. The study revealed that the geo-information technology could be used to generating the spatial data and three-dimensional topology in order to manage the water resources effectively. In addition, the on-line presentation using Map Server is considered to be a good alternative in promotion for community nearby the watershed to use of the data for planning and manage the water resource.

Keywords: natural resource management, geoinformation technology, Huay JaraKhemak

1. บทนำ

ปัจจุบันการจัดการทรัพยากรน้ำที่เป็นระบบและถูกต้อง ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการบริหารจัดการประเทศ เนื่องจากทรัพยากรน้ำเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยมนุษย์ต้องใช้น้ำในการอุปโภคบริโภคอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการมีทรัพยากรน้ำที่มากเกินไปจากปัญหาน้ำท่วมหรือการมีน้ำ้อยเกินไปจากปัญหาภัยแล้งย่อมส่งผลต่อมนุษย์โดยตรง ซึ่งการแก้ปัญหาดังกล่าวจะแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อประเทศชาติและประชาชนทุกคนต้องร่วมมือกันในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ด้วยการวางแผนและหาวิธีการต่างๆ มาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุดคือการมีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ที่ถูกต้องและรวดเร็ว สามารถทำงานร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานทุกหน่วยงานภายใต้รัฐบาลไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าปัจจุบันการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของทรัพยากรน้ำอยู่ในรูปแบบที่ต่างคนต่างทำ หน่วยงานแต่ละหน่วยงานก็มีฐานข้อมูลของตนเองขึ้นมาโดยไม่ได้คำนึงถึงภาพรวมในระดับชาติ จึงส่งผลให้ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ที่สร้างขึ้น ไม่สามารถใช้งานร่วมกันได้ ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวคือการนำเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geoinformation Technology) เข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เนื่องจากเทคโนโลยีดังกล่าวเป็นระบบสารสนเทศที่เน้นข้อมูลเชิงพื้นที่เป็นหลักและมีความถูกต้องเชิงตำแหน่งสูง จึงทำให้ผู้ใช้งานสามารถมองเห็นภาพและเข้าใจสภาพพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับปัจจุบันการเจริญก้าวหน้าของระบบอินเทอร์เน็ตได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้งจนเข้าสู่ยุค 3G (3rd generation mobile telecommunications) และกำลังจะเปลี่ยนเป็นยุค 4G (4th Generation Mobile Communications) ในอนาคตอันใกล้นี้ ทำให้การรับส่งข้อมูลผ่านระบบโทรศัพท์สามารถทำได้ด้วยความเร็วสูงโดยรับส่งได้ทั้งภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน ดังนั้นหากมีการนำเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศมาใช้งานร่วมกับระบบอินเทอร์เน็ตในรูปแบบของ Web Application ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำย่อมส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก เนื่องจากทำให้ประเทศไทยมีฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ในระดับชาติที่เป็นมาตรฐาน (Standard) เดียวทั่วโลก หน่วยงานสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ ส่งผลให้สามารถวางแผนพัฒนาทรัพยากรน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไปในอนาคต

2. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ลิ่งมีชีวิตทุกชนิดจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยอาศัยน้ำ นอกจากนี้น้ำยังเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญทั้งในภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ โดยเฉพาะการผลิตในภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม จำเป็นต้องใช้น้ำปริมาณมาก (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, ม.ป.ป.) การบริหารจัดการน้ำจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กรมทรัพยากรน้ำ (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของการจัดการทรัพยากรน้ำว่า หมายถึง การดำเนินการอย่างได้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกันอย่างบูรณาการเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและทรัพยากรอื่นที่เกี่ยวข้องในเขตลุ่มน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยต่างๆ ได้แก่ การขาดแคลนน้ำ อุทกภัย

คุณภาพน้ำเลื่อมโกร姆 อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระยะสันและระยะยาว ให้ปัญหาน้ำทรายหรือกำจัดจนหมดลิ้นไป เพื่อให้ทุกๆ สิ่งในสังคม ทั้งคน สัตว์และพืชฯลฯ มีการดำเนินชีวิตที่ดี มีความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีน้ำใช้อย่างยั่งยืนและทั่วถึง

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการน้ำ คือ การจัดการลุ่มน้ำ ซึ่งหมายถึง การจัดการพื้นที่ที่น้ำที่ได้มีขอบเขตที่แนชัด โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้น้ำที่มีปริมาณเหมาะสม (Quantity) คุณภาพดี (Quality) และมีระยะเวลาการไหล (Timing) ตลอดทั้งปีอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งสามารถควบคุม เสถียรภาพของดินและการใช้ทรัพยากรื่นๆ ในพื้นที่นั้นด้วย (กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช, 2546)

จังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำขนาดใหญ่ คือ ลุ่มน้ำมูล ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ตอนบนและตอนกลางของจังหวัด มีพื้นที่ลุ่มน้ำประมาณ 3,396 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยลุ่มน้ำขนาดเล็ก 6 ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำห้วยตาคง (ตะโคง) ลุ่มน้ำลำสะแทด ลุ่มน้ำลำพังชู ลุ่มน้ำมูลส่วนที่ 2 ลุ่มน้ำลำจักราช และลุ่มน้ำลำห้วยแยก (โครงการชลประทานบุรีรัมย์, 2547) โดยมีพื้นที่ชุมชนที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ ได้แก่ พื้นที่ชุมชนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำห้วยจะระเข้ามาก พื้นที่ชุมชนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า อ่างเก็บน้ำห้วยตลาดและพื้นที่ชุมชนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำสนามบิน (สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ, ม.ป.ป.)

หัวใจจะเข้มมากคือ ลำตะโคงทางตอนต้นน้ำจันถึงบริเวณตัวจังหวัด โดยอ่างเก็บน้ำห้วยจะระเข้ามาก คือ ต้นน้ำลำตะโคงในปัจจุบัน อ่างเก็บน้ำอยู่บริเวณพิกัด PTB 860470 ระหว่าง 5638 IV (โครงการชลประทานบุรีรัมย์, 2547) หัวใจจะเข้มมากเป็นลำน้ำที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยในฤดูฝนส่วนใหญ่จะมีปริมาณน้ำมากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้กับลำน้ำ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อเข้าสู่ฤดูร้อนส่วนใหญ่จะเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ล่งผลให้เกิดปัญหาภัยแล้ง จากปัญหาดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีการแก้ไขปัญหาอย่างองค์รวมและเป็นระบบ โดยจัดทำและออกแบบฐานข้อมูลแสดงสถานภาพทรัพยากรและลิ้งแวดล้อม ตลอดจนดำเนินงานบริหารจัดการระบบนิเวศลุ่มน้ำในรูปแบบภูมิสารสนเทศ การจัดการเครือข่าย การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และการพัฒนาโครงสร้างและกลไกการจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำอย่างเป็นรูปแบบ

เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำครั้งนี้ เป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการรวบรวมข้อมูล กรรมวิธีข้อมูล การวิเคราะห์ การแปลความหมาย การประมวลผล การเผยแพร่และการใช้ข่าวสารภูมิศาสตร์เพื่อให้เราสามารถสร้างภาพและเข้าใจข้อมูลเชิงพื้นที่ของโลก (Geospatial Data) ที่เราอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี ทำให้ได้ข่าวสารที่ถูกต้องและทันสมัย ภูมิสารสนเทศมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ คือ เทคโนโลยีสำรวจข้อมูลระยะไกล (Remote Sensing) ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System: GIS) ระบบกำหนดตำแหน่งพื้นโลกด้วยดาวเทียม (Global Positioning System: GPS) (สุรชัย รัตนเสริมพงษ์, ม.ป.ป.) โดยเทคโนโลยีดังกล่าวถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้วยวิธีต่างๆ เช่น การแบ่งชั้นระดับน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำลงครम (สมพินิจ เหมืองทอง, 2543) การจำลองเชิงอุกฤษฎิ์ของน้ำท่วมในลำน้ำและที่ราบน้ำท่วม โดยใช้แม่น้ำพองเป็นกรณีศึกษา (วิพล ไชยชนะ, 2545) การจำลองน้ำท่วม

ในเขตเทศบาลอุดรธานี (ชาญยุทธ เชี่ยวชาญวัฒนา, 2547) การตรวจวัดและคาดการณ์อุทกภัยในลุ่มน้ำชี ด้วยข้อมูลดาวเทียมเคราร์เซ็ททั้งเวลาและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (ทศพร ชนชาตุรนต์, 2549) การประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และแบบจำลองคลาสตอร์เพื่อหาขอบเขตน้ำท่วมบริเวณที่รับน้ำท่วมถึง (นฤมล ทารักษ์ และคณะ, 2547) เป็นต้น ประกอบกับปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของระบบอินเตอร์เน็ตได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้งประชาชนส่วนใหญ่ใช้อินเตอร์เน็ตในชีวิตประจำวันอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการพัฒนาโปรแกรมในรูปแบบของ Web Application โดยใช้ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่จากเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศจะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาทรัพยากรน้ำของประเทศไทย

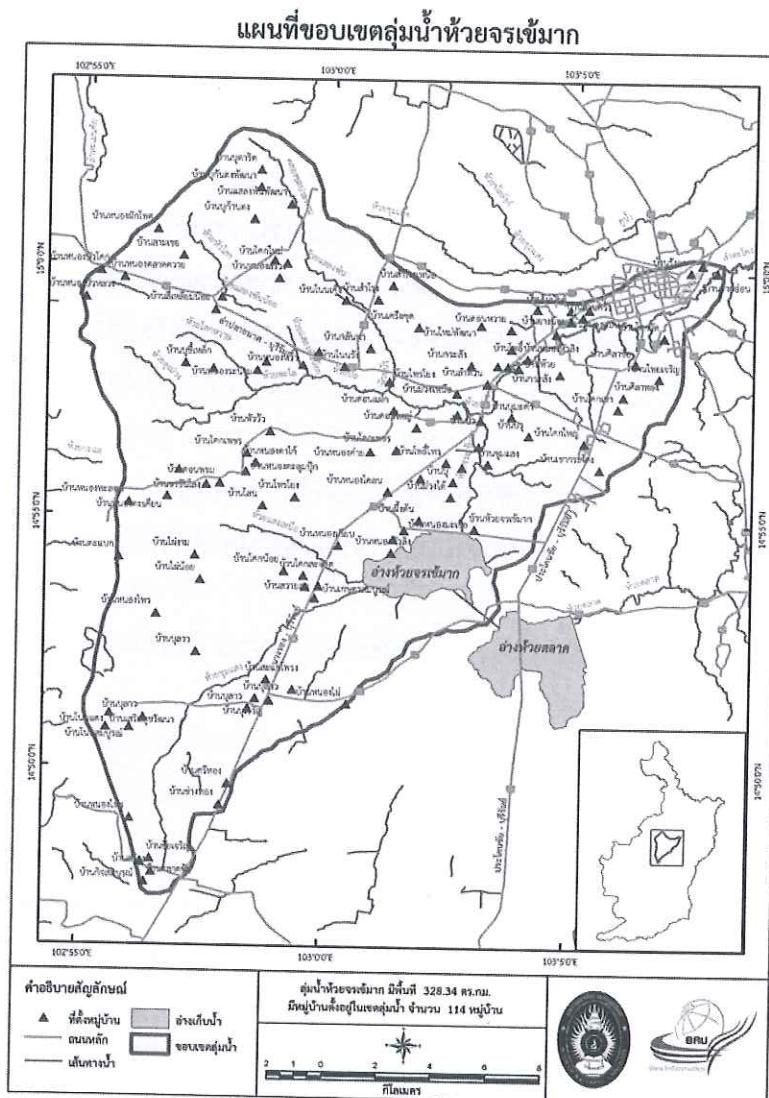
3. วัตถุประสงค์

- เพื่อจัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของลุ่มน้ำทั้ง境界เข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์
- เพื่อจัดทำแผนที่สามมิติ (3D) นำเสนอสภาพข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ลุ่มน้ำทั้ง境界เข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์
- เพื่อรับรวมและจัดทำข้อมูลบริบทชุมชนของหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทั้ง境界เข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์

4. วิธีการศึกษา

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พื้นที่ลุ่มน้ำและหมู่บ้านทุกแห่งของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้เป็นพื้นที่ทดลองในการจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ ได้แก่ ห้วย境界เข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นลุ่มน้ำขนาดเล็กในเขตลุ่มน้ำห้วยตาด (ตะโคง)

ภาพที่ 1 พื้นที่ศึกษา

4.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 จัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของลุ่มน้ำทิวayerเข้มมาก จังหวัดบุรีรัมย์

คณะกรรมการวิจัยได้จัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) โดยใช้โปรแกรม

ArcGIS 9.3, Erdas Imagine 9.0 และ Global Mapper 11.01 รวมถึงได้รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมทรัพยากรน้ำ, กรมแผนที่ทหาร, กรมพัฒนาที่ดิน, องค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติสหรัฐอเมริกา (NASA), งานส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 4 โครงการชลประทานบุรีรัมย์ ฯลฯ

4.2.2 การจัดทำแผนที่สามมิติ (3D)

คณะกรรมการวิจัยได้การจัดทำแผนที่สามมิติ (3D) เพื่อนำเสนอสภาพข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ลุ่มน้ำทิวayerเข้มมาก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยใช้โปรแกรม Global Mapper 11.01 จากข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศร่วมกับข้อมูลภาคลนาม

4.2.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลบริบทชุมชนของหมู่บ้าน

คณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและจัดทำข้อมูลบริบทชุมชนของหมู่บ้านที่อยู่ในขอบเขตพื้นที่ศึกษา ซึ่งได้พัฒนาโปรแกรมในรูปแบบของ Web Application โดยคณะผู้วิจัยได้เลือกใช้โปรแกรมประเภท Open Source ที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปใช้ได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ได้แก่ ใช้โปรแกรม MySQL เป็นโปรแกรมในการจัดการฐานข้อมูล และใช้โปรแกรม Geo Server เป็นโปรแกรมสำหรับนำเสนอแผนที่บนเว็บ รวมถึงได้เลือกภาษาคอมพิวเตอร์สำหรับการเขียนโปรแกรมบนระบบอินเทอร์เน็ต คือ PHP (PHP Hypertext Preprocessor) และ Java Script เพื่อนำฐานข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการทรัพยากรุ่มน้ำ ในรูปแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

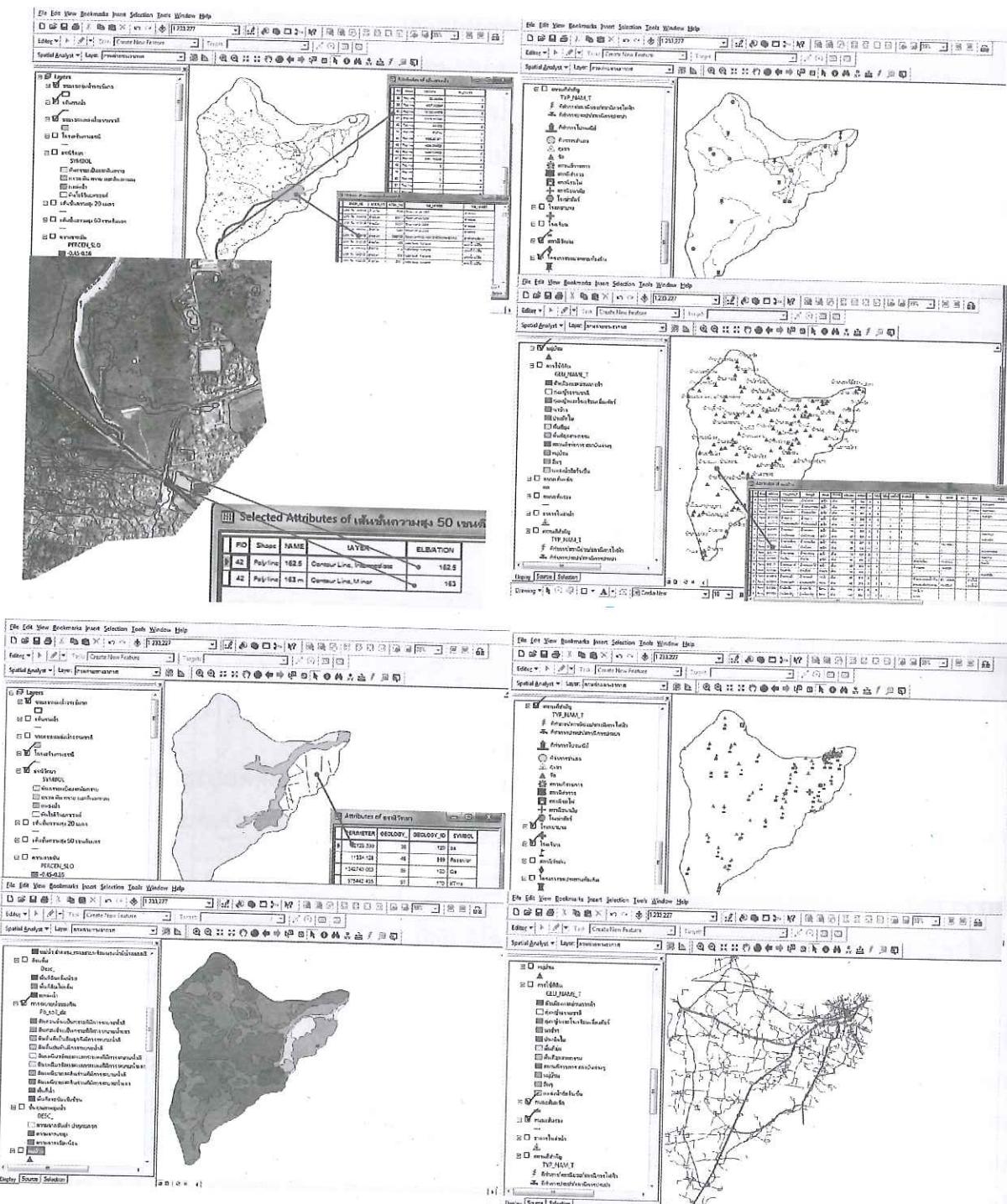
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่สำหรับนำไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของพื้นที่ลุ่มน้ำทั้ง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ได้ชั้นข้อมูลแผนที่สามารถมิติของพื้นที่ลุ่มน้ำทั้ง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อนำเสนอลักษณะทางกายภาพที่เด่นชัดของพื้นที่ลุ่มน้ำ
3. เป็นแนวทางในการค้นหารูปแบบการจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ โดยมีชุมชนเป็นฐานหลัก ในการแก้ไขปัญหาแบบมีส่วนร่วม
4. ได้โมเดลต้นแบบสำหรับฐานข้อมูลการบริหารจัดการน้ำด้วยระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อนำไปใช้เป็นต้นแบบให้ลุ่มน้ำอื่นๆ ทั่วประเทศได้
5. เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรน้ำที่จะเป็นภัยพิบัติต่อประชาชน เช่น ภัยจากน้ำท่วม ภัยแล้ง ปัญหาขาดน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม ปัญหาน้ำเลี้ยงในชุมชนเมือง เป็นต้น

6. ผลการวิจัย

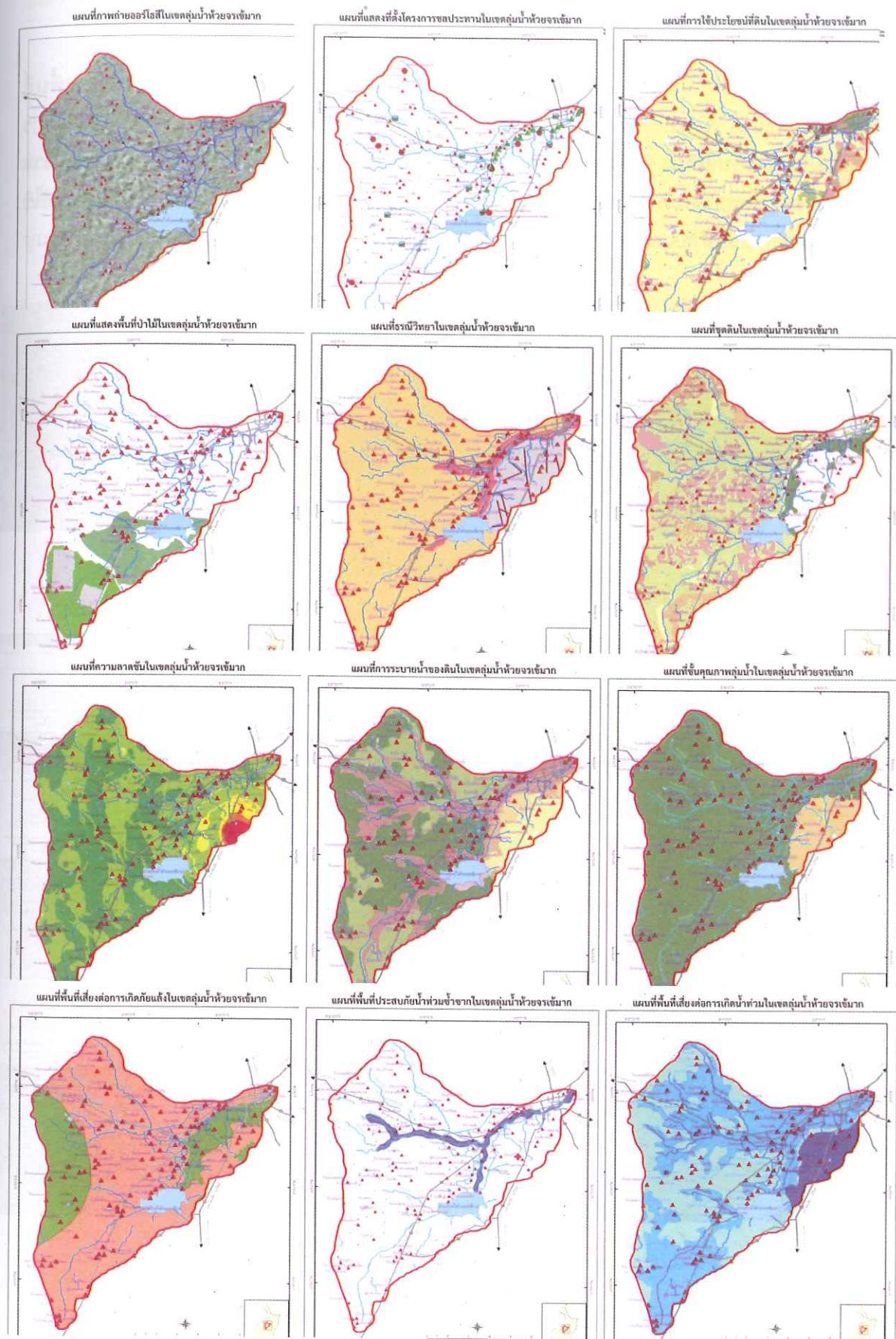
สำหรับผลการวิจัยสามารถนำเสนอตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

- 6.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของลุ่มน้ำทั้ง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยคณะผู้วิจัยได้จัดทำและจัดทำฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ซึ่งประกอบด้วย ขอบเขตลุ่มน้ำ เส้นทางน้ำ ขอบเขตแหล่งน้ำธรรมชาติ โครงสร้างทางธารน้ำทิวทัศน์ เส้นชั้นความสูง ความลาดชัน ป่าไม้ ชุดดิน ดินเค็ม การระบายน้ำของดิน ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ หมู่บ้าน การใช้ประโยชน์ที่ดิน เส้นทางคมนาคม พื้นที่เลี้ยงภัยแล้ง พื้นที่เลี้ยงน้ำท่วม ภาพถ่ายทางอากาศ และชั้นข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างฐานข้อมูลเชิงพื้นที่หรือฐานข้อมูลเชิงภาพ (Graphic Database) กับฐานข้อมูลลักษณะสัมพันธ์ (Attribute Database) ดังภาพที่ 2

ກາພທີ 2 ຄວາມລັ້ມພັນນີ້ຮ່ວງຈູານຂໍ້ອມູລເສີງພື້ນທີ່ທີ່ຈູານຂໍ້ອມູລເສີງກາພ ກັບຈູານຂໍ້ອມູລລັກໜະສັນພັນນີ້

ໃນການນີ້ເພື່ອໃຫ້ຢ່າຍຕ່ອງຄວາມເຂົ້າໃຈແລກປານນີ້ໄປໃຫ້ປະໂຫຍດ ຄະຜູວິຈີຍຈຶ່ງໄດ້ນຳເສັນອ້ອມູລເສີງພື້ນທີ່ ດັ່ງກ່າວໃນຮູບຂອງແພັນທີ່ (Map) ດັ່ງກາພທີ 3

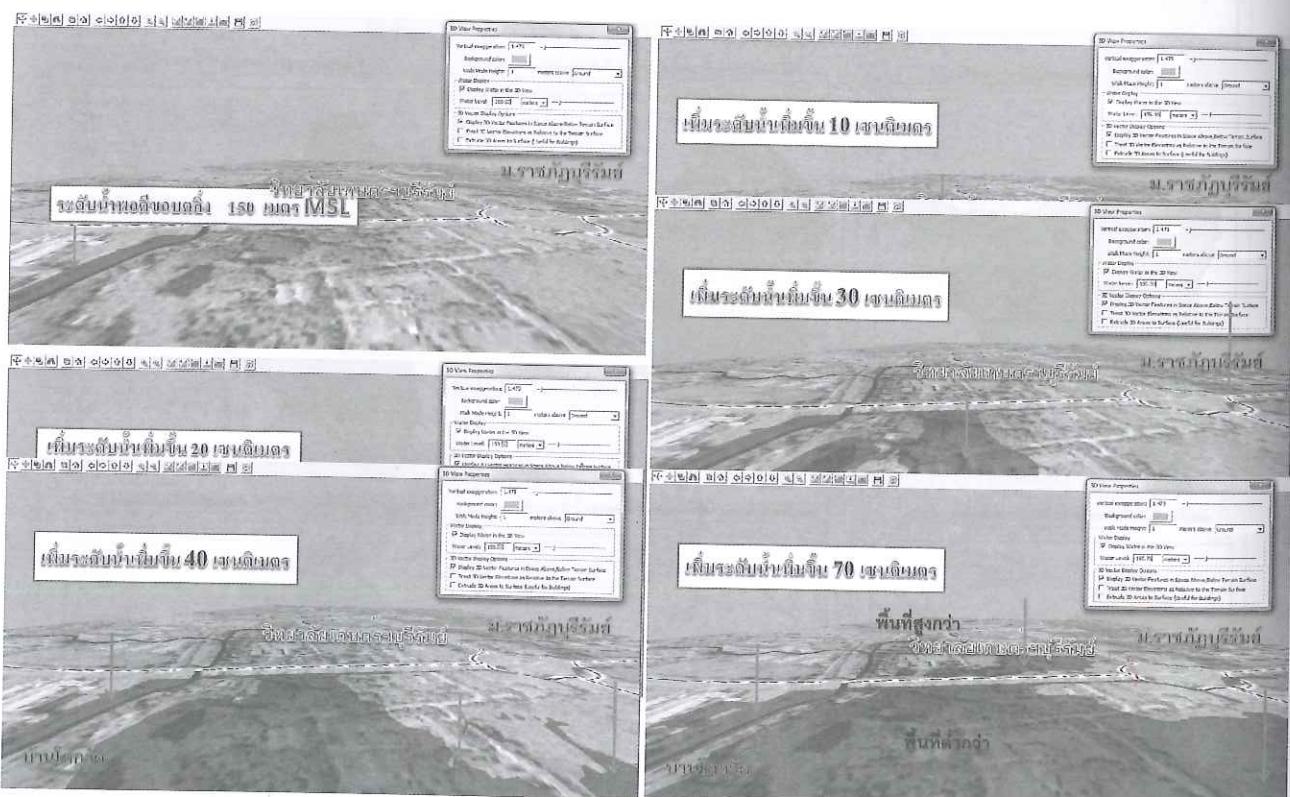
ภาพที่ 3 แผนที่ข้อมูลลุ่มน้ำท่วมเจ้ามาก จังหวัดบุรีรัมย์

6.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับจัดทำแผนที่สามมิติ (3D) นำเสนอสภาพข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจะระเข้ามาก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นการนำเสนอสภาพพื้นที่ศึกษาในแนวราบ และเพื่อเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่เกี่ยวกับปัญหาอุทกภัยตามระดับน้ำที่เพิ่มขึ้น ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถทราบทิศทางการไหลของน้ำรวมถึงทราบบริเวณที่จะเกิดน้ำท่วม จึงสามารถเข้าไปวางแผนป้องกันแก้ไขการเกิดปัญหาอุทกภัยได้ทันเวลา ดังภาพที่ 4 และภาพที่ 5

ภาพที่ 4 สภาพพื้นที่ศึกษาในแนวราบ

ภาพที่ 5 สภาพพื้นที่ที่ประลองอุทกภัยตามระดับน้ำที่เพิ่มขึ้นที่ระดับ 10, 20, 30, 40 และ 70 ซม.

6.3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมและจัดทำข้อมูลวิบทชุมชนของหมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำห้วยจะระเข้ามา จังหวัดบุรีรัมย์ โดยคณะผู้วิจัยใช้บูรณาการศาสตร์ทางด้านภูมิสารสนเทศร่วมกับเทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตในรูปแบบของ Web Application เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน และรวมรวมฐานข้อมูลวิบทชุมชนหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ให้เป็นฐานข้อมูลที่มีมาตรฐานเดียวกันระดับประเทศ ซึ่งสามารถแสดงผลได้ดังนี้

6.3.1. การเข้าสู่ระบบ/ออกจากระบบ

การเข้าสู่ระบบโปรแกรมสามารถทำได้โดยเข้าไป Web Browser ที่ URL พิมพ์ <http://localhost:8081/web/> จะได้หน้าจอดังภาพที่ 6 เพื่อกำหนดรหัสผู้ใช้และรหัสผ่าน

ภาพที่ 6 หน้าจอ Login เข้าสู่ระบบ

6.3.2. ข้อมูลบุคคล

เป็นการนำเข้าข้อมูลประชาชัชนของแต่ละหมู่บ้าน สามารถทำได้โดยคลิกที่คำว่า “ข้อมูลบุคคล” จะปรากฏหน้าจอการนำเข้าข้อมูลเป็นรายบุคคล ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 หน้าจอการนำเข้าข้อมูลรายบุคคล

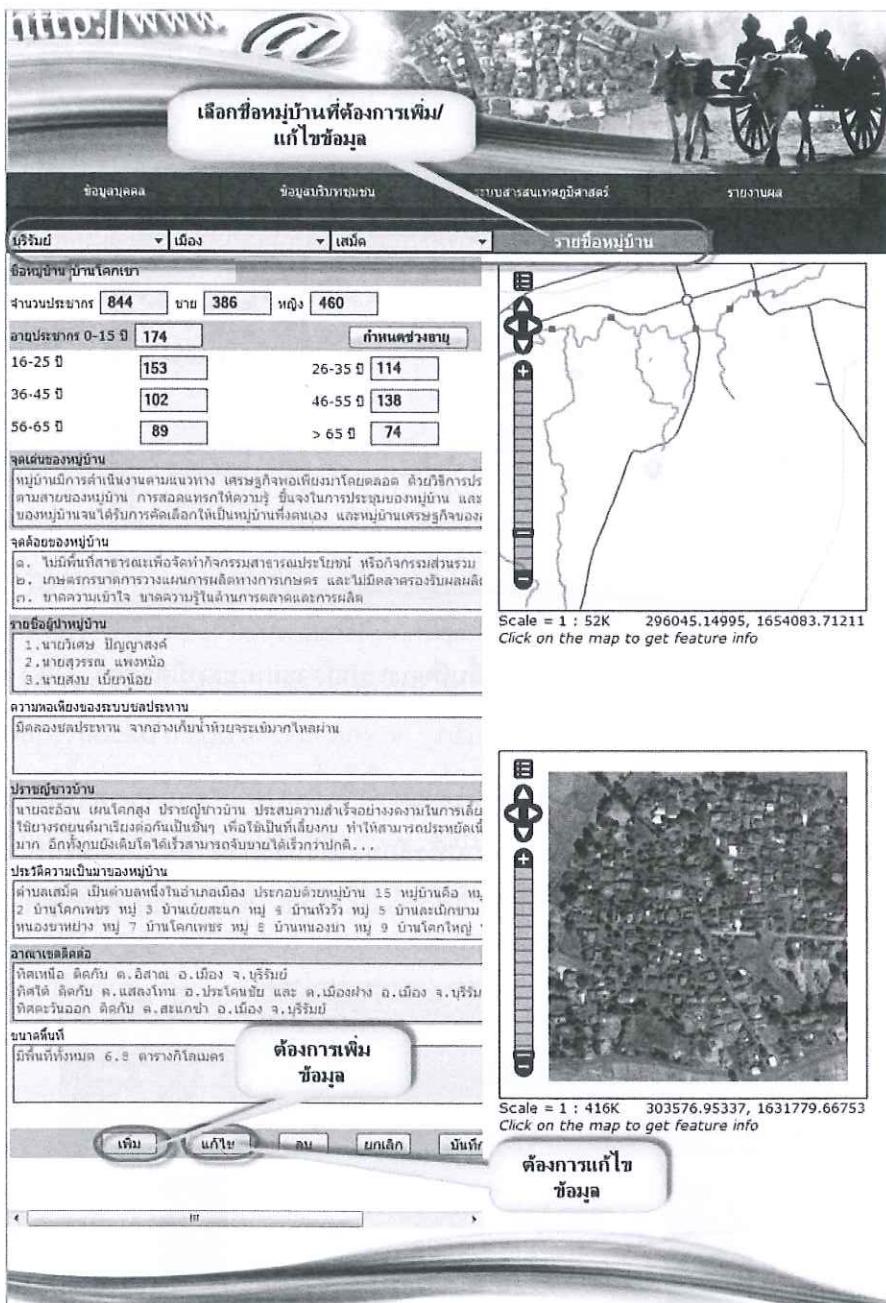
เมื่อนำเข้าข้อมูลเป็นที่เรียบร้อย สามารถเลือกคันหาข้อมูลได้จากชื่อ โดยการพิมพ์ชื่อบุคคลที่ต้องการค้นหาที่ช่อง “ค้นหา” โปรแกรมจะแสดงฐานข้อมูลบุคคลตามอักษรที่พิมพ์เข้าไป ดังภาพที่ 8

ชื่อบุคคล		ที่อยู่บ้านเลขที่		รวมผลการทางเดินทาง		สถานะ	
เดบต์เจ้าของบ้าน	1	2345	16851	00	9		
สำเนาหน้า	<input type="button" value="นำ"/>	เบอร์	<input type="button" value="เพิ่ม"/>				
ชื่อ	กานต์วรรณ	นามสกุล	จันทร์เรือง				
บ้านเลขที่	12 หมู่ที่ 1	ซอย					
ถนน		ตำบล	<input type="button" value="เพิ่ม"/>				
วันเดือน	<input type="button" value="เมษย"/>	เขต	<input type="button" value="บุรีรัมย์"/>				
โทรศัพท์มือถือ	31000	โทรศัพท์					
เดือน พ.ศ.	2512 (ตั้งแต่เดือนธค)	อายุ	44	ปี			
หมู่บ้าน	<input type="button" value="โคกตี้"/>						
<input type="button" value="เพิ่ม"/>		<input type="button" value="แก้ไข"/>	<input type="button" value="ลบ"/>	<input type="button" value="ยกเลิก"/>	<input type="button" value="บันทึก"/>		

ภาพที่ 8 แสดงการค้นหาข้อมูลรายบุคคล

6.3.3. ข้อมูลบริบทชุมชน

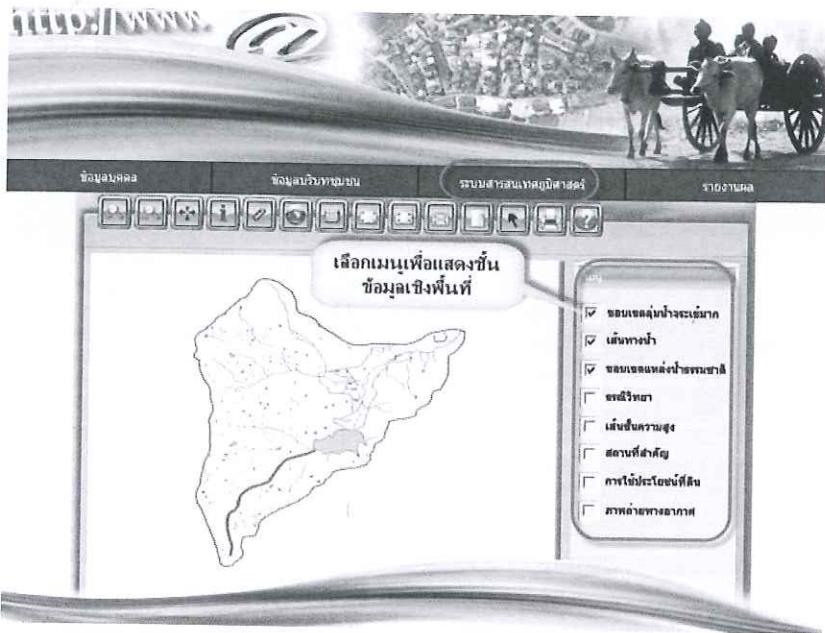
เป็นการนำเข้าข้อมูลของเด็لامมู่บ้าน สามารถทำได้โดยคลิกที่คำว่า “ข้อมูลบริบทชุมชน” เป็นข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ช่วงอายุประชากร จุดเด่น/จุดด้อยของหมู่บ้าน รายชื่อผู้นำหมู่บ้าน/ประชารัฐชาวบ้าน ความเพียงพอของระบบชลประทาน ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน อาณาเขตติดต่อ ขนาดพื้นที่ และข้อมูลอื่นๆ ของบริบทชุมชน สามารถทำได้โดยเลือกชื่อจังหวัด ชื่ออำเภอ ชื่อตำบล และชื่อหมู่บ้านตามลำดับ จากนั้นเลือก “เพิ่ม” เมื่อต้องการนำเข้าข้อมูล และเลือก “แก้ไข” เมื่อต้องการแก้ไขข้อมูล ดังภาพที่ 9

ກາພທີ 9 ຮັບຮັບຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ມູນບົບນິບທຸນໜຸ້ມັນ

6.3.4. ຂໍ້ມູນລະບົບສາຮນເທິກວິມີສາສຕ່ງ

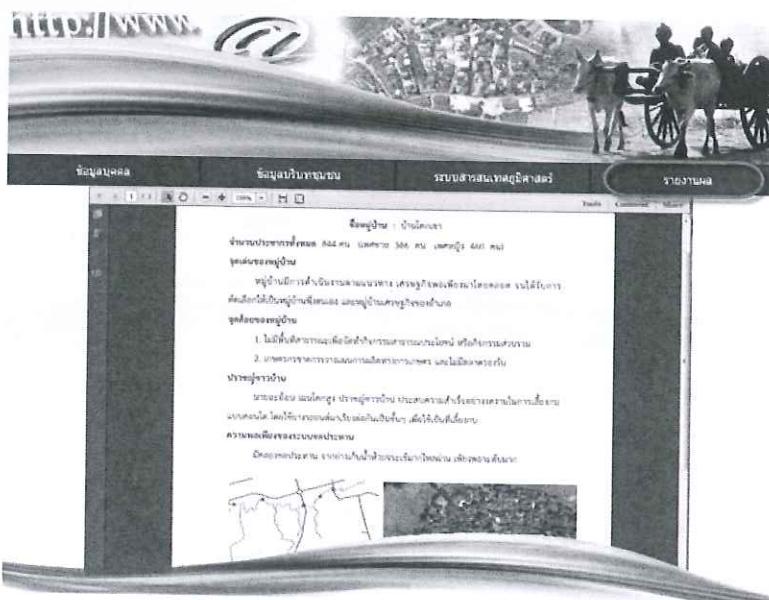
ເປັນການແສດງຂໍ້ມູນລະບົບສາຮນເທິກວິມີສາສຕ່ງ (GIS) ຂອງບົບນິບທຸນໜຸ້ມັນ ສາມາຮັດທຳໄດ້ໂດຍຄຸກິທີ່ຄໍາວ່າ “ລະບົບສາຮນເທິກວິມີສາສຕ່ງ” ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂັ້ນຂໍ້ມູນເຊີ້ນທີ່ຕ່າງໆ ຂອງໜຸ້ມັນ ໂດຍສາມາຮັດເລືອກແສດງທຸກຂັ້ນຂໍ້ມູນທີ່ຂອນທັບກັນເປັນກາພຽງໄດ້ ແຕ່ໃນການນີ້ຜູ້ໃຊ້ຈະນີ້ມີຕ້ອງການ ໄທແສດງຂັ້ນຂໍ້ມູນໃດສາມາຮັດທຳການຄຸກິໄມ່ເລືອກຂັ້ນຂໍ້ມູນນັ້ນໆ ທີ່ເມື່ອທາງຂວາຂອງໜັງຈອ ດັ່ງກາພທີ 10

ภาพที่ 10 หน้าจอแสดงชั้นข้อมูลเชิงพื้นที่ของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)

6.3.5. การรายงานผล

เป็นการรายงานผลข้อมูลทั้งหมดของบริบทชุมชน สามารถทำได้โดยคลิกที่คำว่า “รายงานผล” ซึ่งการรายงานผลดังกล่าวจะรายงานทั้งข้อมูลเชิงบรรยาย ข้อมูลเชิงพื้นที่ และภาพถ่ายทางอากาศ/ภาพถ่ายดาวเทียมด้วย ในรูปแบบของ Adobe Acrobat PDF (.pdf) ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 หน้าจอแสดงการรายงานผลบริบทชุมชน

7. สรุปผลการดำเนินการและข้อเสนอแนะ

การนำเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศมาใช้งานร่วมกับระบบอินเตอร์เน็ตในรูปแบบของ Web Application ใน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นวิธีการที่ดี ที่จะช่วยส่งเสริมให้มีการนำฐานข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการจัดการทรัพยากรถล่มน้ำในรูปแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เนื่องจากโปรแกรมดังกล่าวใช้งานง่ายและมีการรวมฐานข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงช่วยลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล สามารถนำฐานข้อมูลไปใช้ได้หลากหลายรูปแบบทั้งการวางแผนและการป้องกันแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการสำคัญคืองานวิจัยชุดนี้สามารถเป็นฐานข้อมูลต้นแบบในการบริหารจัดการน้ำของชุมชนด้วยระบบอินเตอร์เน็ตให้กับลุ่มน้ำอื่นๆ ทั่วประเทศได้

8. บรรณานุกรม

กรมทรัพยากรน้ำ. (ม.ป.ป.). การจัดการทรัพยากรน้ำ. ค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2555,

จาก http://www.dwr.go.th/contents/.../0000087_1.ppt.

กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (2546). การจัดการชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ. ค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2555,

จาก <http://www.dnp.go.th/watershed/class.htm>.

โครงการชลประทานบุรีรัมย์. (2547). ลุ่มน้ำในจังหวัดบุรีรัมย์. ค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2555,

จาก http://ridceo.rid.go.th/buriram/br_basin.html.

_____. (2547). ลำน้ำในลุ่มน้ำลำตะโคง. ค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2556,

จาก http://ridceo.rid.go.th/buriram/in_lumtakong.html.

ชาญญาติ เชี่ยวชาญวัฒนา. (2547). การจำลองน้ำท่วมในเขตเทศบาลอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นฤมล ทารักษ์ และคณะ. (2547). การประยุกต์ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และแบบจำลองชลศาสตร์เพื่อหาขอบเขตน้ำท่วมบริเวณที่รบกวนท่าที่มีถึง วารสารสมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกล และสารสนเทศภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย, 5(3), 47-60.

[Applications%20of%20Geographic.pdf](#).

ทัศพร บันจารุณต์. (2549). การตรวจวัดและคาดการณ์อุทกภัยในลุ่มน้ำชีด้วยข้อมูล ดาวเทียมเดาร์แซท helysat ช่วงเวลาและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดราชบุรี ประเทศไทย.

วิพูล ไชยชนะ. (2545). การจำลองเชิงอุทกภัยของน้ำท่วมในลำน้ำและที่รบกวนน้ำท่วม โดยใช้แม่น้ำพองเป็นกรณีศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิศวกรรมทรัพยากรและน้ำ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (ม.ป.ป.). ทรัพยากรน้ำ. คันเมื่อ 4 ธันวาคม 2555,

จาก <http://www.thaievimonitor.net/Concept/priority2.htm>.

สรุชัย รัตนะเสริมพงศ์. (ม.ป.ป.). ความก้าวหน้าเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ. คันเมื่อ 15 ธันวาคม 2555,

จาก http://kmcenter.rid.go.th/kmc14/gis_km14/gis_km14%2843%29.pdf.

สมพินิจ เหมืองทอง. (2543). การแบ่งชั้นระดับน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มน้ำสังคrama.

วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมทรัพยากรและน้ำ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ. (ม.ป.ป.). ทะเบียนรายนามพื้นที่ชั่วโมงประเทศไทย.

คันเมื่อ 14 ธันวาคม 2555, จาก <http://wetland.onep.go.th/wetlands/frontend/theme/wetlands.php?Submit=Clear&Lang=0&Region=2>.